

[Jens Thoft]

Så er der forslaget til en takstreform for daginstitutioner, det kan SF støtte. Og endelig er der nedsættelsen af punktafgifter for grænsehandelen; det ved jeg ikke rigtigt hvad jeg skal sige til. SF har jo som det eneste parti gang på gang peget på, at vi ikke kunne opretholde disse afgifter, hvis vi sagde ja til f.eks. EF-pakken. Regeringen benægtede dengang, at det forholdt sig sådan, og sådan er det jo gået så tit, at regeringen har benægtet fakta og SF efterfølgende har måttet konstatere, at det var os, der fik ret. Det fik vi også denne gang, men af sundhedsmæssige årsager kan jeg altså ikke se det fornuftige i at gøre bajeer billigere, selv om det uden tvivl er noget, der har stor folkelig tiltrækningskraft. Men hvorfor i himlens navn skal bajeerne gøres billigere? Jeg forstår det ikke.

Endelig er der indskrænkningen af kredittiden for tobaksafgifterne, og det er helt fint. Jeg synes, det er meget godt i tråd med SF's forslag om, at man heller ikke skal kunne afskrive på banderolerne, og det synes jeg ministeren skal se på i forbindelse med udvalgsarbejdet. Nu mangler vi, at regeringen kommer til den erkendelse, at en sådan foræring er der ingen grund til at give Tobakskompagniet.

SF er også positiv over for nedtrapningen af erhvervslivets modregning af energiafgifter i momsgrundlaget. Vores begrundelse, vil jeg gerne understrege, baserer sig på miljømæssige hensyn, og jeg er derfor ikke sikker på, at man tager fat det helt rigtige sted, når man tager fat på dieselaftgiften. Vi har selv peget på, at man passende kunne starte med detailhandelens energiafgifter, det tror jeg var bedre at tage fat på også miljømæssigt, og endelig mener jeg, at man vedrørende dieselaftgiften groft overvurderer de fordele, DSB har.

Om provenuskønnen, som ministeren traditionelt altid har en stor debat med Socialdemokratiet om, vil jeg gerne sige, at jeg meget langt hen ad vejen er enig med Socialdemokratiet: Regeringen tager fejl! Når man fjerner en række af erhvervslivets fiduser, må man ikke bare tro, at erhvervslivet vil betale skatten. Sådan har det da aldrig været, og hvorfor skulle det blive sådan i 1991? Tror man, at erhvervslivet bare kapitulerer og siger: »Det er så i orden, vi udskrifer en check«? Nej, man går naturligvis i gang med at finde nye fiduser, legale eller ikke legale.

En af de mest oplagte fiduser, når man fjerner varelager-nedskrivningerne, er, at man blot tæller varelageret op til at være 30 pct. lavere. Så er man kommet lige vidt, og det vil sige, at det tager temmelig mange år, før et sådant forslag kaster penge af sig. Ministeren må derfor ikke regne med, at der er dækning for tingene det første år, for jeg kan betro ministeren, at erhvervslivet kapitulerer ikke, fordi man strammer reglerne. Jeg synes, det er rigtigt at gøre det, men man må ikke tro, at erhvervslivet bare kapitulerer.

Jeg tror også, at regeringen undervurderer en række af de administrative konsekvenser. Når regeringen tror, at man ved at fjerne varelager-nedskrivninger kan spare folk, så passer det jo ikke, tværtimod, for så finder erhvervslivet andre og mere komplicerede skattefiduser for at slippe for at betale skatten, og det betyder mere kontrol, hvis man ikke bare skal lade det smutte igennem.

Til sidst vil jeg sige, at SF gang på gang har efterlyst en klar strategi fra regeringen med hensyn til, hvordan vi skal bevare vores afgifter i relation til det indre marked, og hver gang siger regeringen, at det nok skal gå. Men vi har ingen strategi; tingene dalrer bare derudad, og nu starter man så med at lempe lidt hist og lempe lidt her.

Jeg savner også en klar strategi med hensyn til, hvordan regeringen agter at tilnærme sig beskatningssystemet i EF. Det betyder, at virksomhederne skal betale mere og personskatterne skal være mindre. Hvordan når vi frem til en løsning, som kunne gøre vores skattesystem mere EF-robust? Heller ikke her er der nogen strategi, og ingen i regeringen har tilsyneladende gjort sig tanker om det.

Og for at det ikke skal være løgn, så har skatteministeren for kort tid siden nedsat et udvalg, som skal se på fjernelsen af grundskatterne. Den skat, der er mest robust i EF-sammenhæng, er ministeren i gang med at fjerne. Han har i hvert fald nedsat et udvalg, der skal se på, hvordan man slipper af med den. Altså: Hvordan kan man være? Jeg synes, at hvis ikke regeringen vil stå op og sige, at den agter at gøre kål på vores velfærdsstat, bør den give en række svar på, hvordan vi løser disse problemer i relation til EF – det må da være regeringens ansvar – i stedet for bare at benægte, at der er problemer. Hvordan løser vi problemerne med vores